

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Lb Group Ltd

Nasprotne stranke v pritožbenem postopku: Ministero dell'Economia e delle Finanze in drugi

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 49 PDEU in naslednje ter člen 56 PDEU in naslednje ter načela, ki jih je Sodišče Evropske unije potrdilo v sodbi z dne 16. februarja 2012 [združeni zadevi C 72/10 in C 77/10], razlagati tako, da nasprotujejo temu, da se opravi javni razpis za podelitev koncesij s trajanjem, ki je krajše od trajanja v preteklosti podeljenih koncesij, če je bil navedeni razpis opravljen z namenom odprave posledic, nastalih zaradi nezakonite izključitve določenega števila gospodarskih subjektov iz razpisa?
2. Ali je treba člen 49 PDEU in naslednje ter člen 56 PDEU in naslednje ter načela, ki jih je Sodišče Evropske unije potrdilo v sodbi z dne 16. februarja 2012 [združeni zadevi C 72/10 in C 77/10], razlagati tako, da nasprotujejo temu, da bi potreba po preureditvi sistema s časovnim usklajevanjem izteka veljavnosti koncesij pomenila ustrezno utemeljitev krajšega trajanja koncesij, ki so predmet razpisa, od trajanja v preteklosti podeljenih koncesij?

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale ordinario di Cagliari (Italija)
9. decembra 2013 – kazenski postopek zoper Mirka Sabo**

(Zadeva C-652/13)

(2014/C 112/27)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale ordinario di Cagliari

Stranka v postopku v glavni stvari

Mirko Saba

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 49 PDEU in naslednje ter člen 56 PDEU in naslednje ter načela, ki jih je Sodišče Evropske unije potrdilo v sodbi z dne 16. februarja 2012 [združeni zadevi C-72/10 in C-77/10], razlagati tako, da nasprotujejo temu, da se opravi javni razpis za podelitev koncesij s trajanjem, ki je krajše od trajanja v preteklosti podeljenih koncesij, če je bil navedeni razpis opravljen z namenom odprave posledic, nastalih zaradi nezakonite izključitve določenega števila gospodarskih subjektov iz razpisa?
2. Ali je treba člen 49 PDEU in naslednje ter člen 56 PDEU in naslednje ter načela, ki jih je Sodišče Evropske unije potrdilo v sodbi z dne 16. februarja 2012 [združeni zadevi C-72/10 in C-77/10], razlagati tako, da nasprotujejo temu, da bi potreba po preureditvi sistema s časovnim usklajevanjem izteka veljavnosti teh koncesij pomenila ustrezno utemeljitev krajšega trajanja koncesij, ki so predmet razpisa, od trajanja v preteklosti podeljenih koncesij?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana (Italija) 24. decembra 2013 – PFE proti Airgest

(Zadeva C-689/13)

(2014/C 112/28)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Puligienica Facility Esco SpA (PFE)

Tožena stranka: Airgest SpA

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je glede na podobnost postopka mogoče uporabiti načela, ki jih je Sodišče EU razglasilo s sodbo z dne 4. julija 2013 v zadevi C-100/12, v zvezi s posebnim primerom, ki je bil predložen v predhodno odločanje, v katerem sta bili pri postopku za oddajo javnih naročil udeleženi le dve podjetji, tudi v primeru, ki ga obravnava to predložitveno sodišče, v katerem je razpisna komisija izločila vsa sodelujoča podjetja pri razpisu za oddajo javnega naročila, razen dveh, ne da bi katero od izločenih podjetij vložilo pritožbo zaradi te izločitve, tako da sta v sporu, ki ga obravnava to sodišče, dejansko udeleženi le dve podjetji?
2. Ali je člen 99(3) zakonika o upravnem postopku v zvezi z vprašanji, o katerih je treba odločati z uporabo prava Evropske unije, v nasprotju z razlago navedenega prava, zlasti s členom 267 PDEU, v delu, v katerem omenjeno postopkovno določilo za vse senate in kolegije Consiglio di Stato določa obveznost upoštevanja vsakega pravnega načela, določenega na občni seji, tudi kadar je povsem jasno, da je bilo ali da bi lahko bilo na občni seji določeno kakšno načelo, ki je v nasprotju ali nezdružljivo s pravom Evropske unije, zlasti pa:
3. Ali je senat ali kolegij Consiglio di Stato, ki obravnava zadevo, če dvomi o skladnosti ali združljivosti s pravom Evropske unije za katero pravno načelo, ki je bilo že sprejeto na občni seji, dolžan na tej občni seji z obrazloženim sklepom predložiti sklep o pritožbi, ob predpostavki, da se zadeva lahko še prej pošlje v predhodno odločanje Sodišču EU, da ugotovi skladnost in združljivost spornega pravnega načela s pravom EU, oziroma ali senat ali kolegij Consiglio di Stato, kot nacionalno sodišče, ki odloča na zadnji stopnji, sme ali celo mora, kot splošno sodišče, ki uporablja pravo Evropske unije, samostojno vložiti vprašanje za predhodno odločanje Sodišču EU, da to poda pravilno razlago prava Evropske unije?
4. Ali ob predpostavki, da bi se odgovor na predhodno vprašanje oblikoval v smislu, da je treba vsakemu senatu in kolegiju Consiglio di Stato priznati pristojnost/dolžnost, da vprašanja za predhodno odločanje vložijo neposredno pri Sodišču EU, oziroma v vsakem primeru, v katerem je Sodišče EU podalo kakršno koli mnenje, predvsem če ga je podalo po občni seji Consiglio di Stato, s potrditvijo obstoja neskladja ali nepopolne skladnosti med pravilno razlago prava Evropske unije in načelom notranjega prava, izraženim na občni seji, lahko ali morajo vsi senati ali kolegiji Consiglio di Stato kot najvišja splošna sodišča, ki uporabijo pravo Evropske unije, takoj uporabljati pravilno razlago prava Evropske unije, kot ga razlaga Sodišče EU, ali so tudi v takih primerih dolžni z obrazloženim sklepom obravnavo tožbe predložiti na občni seji, tako da ta lahko samostojno odloča in ima pravico do proste presoje o uporabi prava Evropske unije, kar je na obvezujoč način razglasilo že Sodišče EU?
5. Nazadnje, ali razlaga upravnopostopkovnega sistema Italijanske republike v smislu, da se na občni seji predloži v presojo morebitni sklep o vložitvi v predhodno odločanje Sodišču EU – oziroma tudi le opredelitev zadeve, če ta izhaja neposredno iz uporabe načel prava Evropske unije, ki jih je že razglasilo Sodišče EU – ni ovira, razen za načela razumnega trajanja sojenja in hitre vložitve pravnega sredstva za revizijo postopka dodeljevanja javnih naročil, tudi za zahtevo, da je treba pravo Evropske unije v celoti in hitro izvajati pri vsakem sodišču vsake države članice, tako da se mora obvezno skladati s pravilno razlago, ki jo je podalo Sodišče EU, tudi zaradi čimvečjega razširjanja načel t. i. „polnega učinka“ in prednosti prava Evropske unije pred (ne le materialnim, temveč tudi procesnim) nacionalnim pravom posamezne države članice (v zadevnem primeru pred členom 99(3) zakonika o upravnem postopku Italijanske republike)?